

[Halvdan Henriksen.]

Stykke i § 1 bortfalder, ser jeg det meget gerne af de Grunde, jeg her har anført.

Jeg er ganske enig i de Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen fra det andet høje Ting, og som gaar ud paa, at netop Karakteren af Hædersgave ikke maa forflygtiges, men jeg synes, at hvis man fastholder Bestemmelsen i § 1, sidste Stykke, saa faar Hædersgaven i nogen Grad Udseende af at være en Understøttelse, der under visse givne Forhold bortfalder, og saaledes bør det ikke være. Jeg haaber derfor, at den højtærede Handelsminister enten selv vil stille eller erklære sig rede til at modtage et Ændringsforslag af den her omtalte Karakter, saa at der ikke slaas et unødvendigt Skaar i den almindelige Tilfredshed med de Foranstaltninger, der her gennemføres. Jeg skal tilføje, at da den omtalte Bestemmelse kun vil kunne komme til Anvendelse i yderst faa Tilfælde, vil den for Statskassen i finansiel Henseende være ganske betydningsløs.

Jeg kan tiltræde de Udtalelser, der er fremsat i Betænkningen fra det andet høje Ting om, at de Understøttelser, der paa Finansloven udredes til Enker efter Sømænd, der er omkommet ved Krigsulykker paa Søen under Verdenskrigen 1914—18, forhøjes fra 500 Kr., som de normalt andrager, til de 800 Kr., som det her foreliggende Lovforslag har til Hensigt at yde Enker efter Sømænd eller Fiskere, der under Tjeneste om Bord paa danske Skibe som Følge af de nuværende Krigsbegivenheder sætter Livet til. Jeg har Forstaaelsen af, at den højtærede Minister overvejer at stille Forslag om, at disse 500 Kr. forhøjes til 800 Kr. gennem en Bevilling paa Finansloven, og dette kan vi i paakommende Tilfælde ganske tiltræde.

Jeg kunde ligesom mit Partis Ordfører i det andet høje Ting have ønsket, at Lovforslaget ikke alene omfattede danske Sømænd og Fiskere, men ogsaa medtog det søfarende Personale, der i Statens og Kommunernes Tjeneste eller paa andre offentlige Institutioners Skibe gennem deres Arbejde medvirker til at sikre Skibsfarten. Det er ikke faa af de paagældende, der udfører et yderst risikabelt Arbejde, ikke mindst med Hensyn til at sikre danske Farvande mod Minefaren, og jeg vil henstille til den højtærede Regering, om det ikke vilde være naturligt at overveje dette Spørgsmaal, ikke i Forbindelse med dette Lovforslag, hvis Gennemførelse jeg ikke ønsker at sinke, men ved anden Lejlighed.

Den højtærede Handelsminister om-

talte i sin Tale, at det var Hensigten at anvende § 2, sidste Punktum, i særlige Tilfælde, som den højtærede Handelsminister gav Eksempler paa, særlige Tilfælde, der kunde sidestilles med de i § 1 omhandlede, men den højtærede Handelsminister omtalte samtidig § 8, der medfører, at Lovforslaget ikke tager Sigte paa Personale af den Karakter, jeg her har omtalt.

Det er mit Haab, at Lovforslaget ikke maa faa alt for stor Rækkevidde. Jeg siger ikke dette af Hensyn til Statskassen, selv om den jo nok kunde trænge til at blive hæget om for Tiden, men udelukkende i Haabet om, at de sørgeligt mange Krigsforlis, som de forløbne 6 Maaneder af den store Krig har medført, og som har forvoldt henimod 300 gode danske Mænds Død, nu maa opføre, eller, hvis dette er et for sangvinsk Ønske, saa dog indskrænkes ganske overordentligt.

Fra alle Sider i det danske Samfund er der kun Lovord over for de danske Mænd, Sømænd og Fiskere, der vover Trøjen, og uden hvis betydningsfulde Indsats det vilde være helt umuligt at føre Samfundet videre under blot nogenlunde de samme Former som hidtil. Derfor bør der lyde en varm Tak fra Nationen til dem, der uden Hensyn til Risiko uforsagt fortsætter deres farefulde Gerning, sætter Liv og Førlighed ind for at bringe vort Land de Tilførsler, uden hvilke vi ikke kunde klare os. Denne Indsats, som den danske Sømandsstand Dag ud og Dag ind gør i Nationens Tjeneste, kan i Virkeligheden ikke vurderes højt nok, og det er kun i sin Orden, at den danske Rigsdag viser disse Mænd den Hæder, som dette Forslag giver Udtryk for.

Martin Sørensen (Peterslund): Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslagets Enkelt-heder, idet jeg i den Henseende ganske kan henholde mig til, hvad der er fremsat af den højtærede Handelsminister. Jeg vil kun knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget i al Almindelighed.

Under de Omstændigheder, hvorunder danske Sømænd og Fiskere udøver deres Erhverv, er det en ganske naturlig Ting, at Staten yder sin Anerkendelse og Støtte i Form af en Hædersgave eller en Pension til de Sømænd og Fiskere, der bliver Invalidt som Følge af deres Tjeneste i farefulde Søomraader, og at Staten yder Fiskeres og Sømands efterladte en aarlig Hædergave som Samfundets Tak og Anerkendelse af, at de paagældende Forsørgere har gjort det danske Samfund store Tjenester ved